

שוטרים. אחד מצלמי המישרה, שהיה ב־ מקום, קיבל הוראה לצלם אותו. "מחר בטח אוסיף כפושע או כקומוניסט באר־ כיון מישרתי־ישראל". אמר יונב, שהוא גם נכה צה"ל.

"ניגשתי לאחד הקצינים הבכירים ש־ היו במקום ומחיתי בפניו. יהיה בסדר, אלו תהרגו, הוא ענה לני. והיה יכולתי שלא להתרגש? מאחורי שני המיבנים, שנעדרו להריסה. עמד מיבנה. ובו חמי־ שה בתי־מלאכה של ערבים. אנשים הר־ סו גם אותו, והותירו עשרות אנשים ללא פרנסה.

"אני עד־ראייה של מדינת־ישראל. לא אשכח את מה שראיתי ואלהם שזה לא יישנה!"

יובב לא יכול היה לישון אותו לילה, טילפן עוד באותו ערב למערכות־העיר תל־אביב.

גימגום רשמי. פחות מוטרד היה, כנראה, ראשי־העיר. הוא פירסם הודעה מגומגמת. טען שאין הפלייה נגד ערבים, מכיוון שנהרס גם פנטהאון ברמת־אביב. אך ידוע לכל כי העירייה אינה מעזה להרוס אלפי מיבנים אסורים בשכונת־ התיקווה. קל יותר לפעול נגד ערבים.

שיא האינולת: הערבים הנפגעים שיי כים לעדה המארונית — אותה עדה העו־ מרת בראש המאבק הנוצרי בלבנון, ואשר יצחק רבין קרא לעולם כולו להתייצב לימינה.

מחחרות

הרצח שלא היה

מניין יש לדינה־ההגנה־יהודית

כסף לשכור רוצחים

בשכר רכיבוע משימותיה?

מקורות־המקרה של גוש־אמונים לזוטם בערפול. הקמת גקורות־התיישבות ואחזקתן, אירגון מצעדים ומסעות, פירסום מודעות, ענק בעיתונים, אחזקת המנגנון השכיר, כל אלה עולים בממון רב. אירגון אחר, שמקורות־הממון שלו בלתי־ברורים, ושי תוכניותיו המדיניות דומות להפליא לאלה של גוש־אמונים, הוא הליגה להגנה יהודית.

דן ראטר הוא אחד מהכתבים ה"כוכבים" של רשת טי־ב־א. עם קשרים גלויים ו־ סמויים אל קהילת־המודיעין האמריקאית. ראטר, העובד עתה, כאחד משלושת כתבי־ וחוקרי תוכנית־היוקרה בלתי־ברורים, ושי החזיק במכונת־הקלטה קטנה, כשראיין את ג'רי רובין, מזכיר הליגה להגנה יהודית, מן הסרט המוקלט בקצו המשפטים להלן: "מדינת ישראל רוצה מאד לראות איש זה מת..."

ה"איש" ש"מדינת ישראל רוצה" במותו הוא יאסר עראפאת. הייתה התקיימה ב־ לוס־אנג'לס, בין ג'ון דין לבין ג'רי רובין. **גימגום ו"אין תגובה"** ג'ון דין הציג את עצמו לפני המצלמה והמיקרופון של דן ראטר כ"הרב להשכיר", אך רק "למטר" רות פולטייה את צבאיות". הוא הודה, כי תמורת תשלום מתאים הוא מוכן לחסל, וכבר חיסל, מדינאים, ראשי־מדינות, אני שר־צבא, מרגלים, מרגלי־נגד. הוא רואין במכשירו כשהוא מתאמן במיטוח פרטי בתרמיקלע עוזר, ולא הנד עפעף כ־ הושמע לו הסרט מתוך מכונת ההקלטה. "כן", אמר ג'ון דין, "הוא הציע שאסע למיזורה־התיכון כדי לרצוח את יאסר ער־ אפאת. הוא בא אלי והציע לי רבע־מיליון דולר. חצי מיליון, ולא עפתי עם ביצוע הרצח. אין בזה כל דבר רע, לדעתי, כי עראפאת הוא מטרה צבאית..."

מזכיר הליגה הכחיש, מלכתחילה, כל קשר לג'ון דין. אך אחרי ששמע את הסרט החל מגמגם. הודה כי התנהלה שיחה שכזו, טען כי ג'ון דין פנה אליו, הכחיש כי יש לליגה רבע מיליון דולר, ואחרי כמה שאלות נוספות החל מוליב "אין תגובה" על מטר השאלות שהופנו אליו.

ג'ון דין נאסר בינתיים בארצות־הברית, וריצה המישה חודשי מאסר על הברחת נשק למכשיר. הוא מכהן כעשירי כאחד ממפקדי־צבא השכירים של רודייה, באר־ צות־הברית אין כל חוק שלפיו אפשר להרשיע אורחים אמריקאיים, המתכננים קשר לרצוח אורח של מדינה אחרת, על אדמה של מדינה זרה.

מוטי פרידמן בבית־המישפט הונאת־מס

אגב, בניגוד למה שנאמר לחברי ועדת־ הכספים של הכנסת, כל הוצאות פיתוח השדה והקמת יינתנו על־ידי ממר שלת ישראל — לא על ידי האמריקאים.

אחרי כ־סו־ההוצאות, וכן בדרך־כלל, יתחלקו שאר ההכנסות: 75% לממשלת ישראל, ו־25% לחברה האמריקאית. היינו, בהנחה שהוצאות הקידוח ופיתוח השדה תהיינה 10 מיליון דולר, תקבל הקבוצה האמריקאית בשנה הראשונה למעלה מ־ 10 מיליון דולר, על השקעה של 1.2 מיליון דולר. בתוך שנתיים תקבל שוב סכום דומה.

הכספים שתקבל החברה האמריקאית לא יהיו כולם שלה — למעשה, רק מ־ציתם. המחצית האחרת תחלק כ־: 25% למאכס פישר, 13% לחברת בלקו ועוד 12% לקבוצה שירשה את חברת מידבר וקינג ריזורסס. מדוע דווקא בלקו וקינג? שכן א־א־פ־ש־ר יהיה לתרום מדוע נתנים לפישר ולא למייק פלדמן, ואם נתנים לפישר, הרי הסביבה הרישמית היא שנות־ נים לו חצרו הסכדיו קידוחי בלקו. אולם אם כן, צריך גם להחזיר לבלקו, שכן ברור יהיה שנותנים רק ליועצי הנשיאים.

עניין בריבונות

ישראלית

כמה יקבלו היועצים? מאכס פישר יקבל בשנה הראשונה כמה מיליוני דולרים. קבוצת פלדמן־התרום יקבל מחצית הסכום של פישר, וכך גם בלקו.

התכנסתו של פישר לרשימת מקבלי ההכנסות לא כל השקעה, יש תרון נוסף. עתה יהיה לו עניין בכך שאיזור הקיר דוחים יישאר בריבונות ישראל זמן רב ככל היות, והאם דוקרטים ינצחו בכך. שאלות אלו, לפלדמן ארטה עניין בכך. דבר זה יכול לסייע בלחצים על הנשיא החוזר או הקיים, להשאיר את האיזור הר סמוך לשארם א־שייך בידי ישראל.

בסך־הכל, עיסקה התפורה היטב במת־ כונת עסקות לוקהיד האמריקאית — אך במהופך. הפעם — המשוחדים הם אישי־ מימשל אמריקאיים, ואם סבורים יומלי העיסקה כי יצליחו לשומרה בסוד — טעות בידם. עובדה.

דיק את המתנה בכך שפייןברג עזר הרבה בהשגת הפאנטומים אצל גינסון.

כל מה שנתר לפישר לעשות, היה להמתין לשעת־דחק לישראל אצל פורד — והשגה הו אכן הגיעה. היתה זו שעת דחק גם לפורד, שהיה זקוק לפישר לשם משיכת הקולות היהודיים, החשובים לו בגלל הצלחתיו של ריגן.

לפני חודשים אחדים התברר לחברת־ הנפט הלאומית, שנוהלה על־ידי מיכאל קיש, כי הקידוח שלה בא־טור העלה סימני נפט ברורים. לא היה פלא בדבר, שכן הקידוח נערך מול שותה־הנפט העשיים של מצריים, ובמקום שבו הראו בדיקות חברת מידבר בכירור, כי יש בו נפט.

באותה עת עסקה חברת־נפט אמריקאית קטנה ולא־חשובה בחיפוש־נפט בגליל. היזעיות על גליל־הנפט הודאי בא־טור עברו במהירות, והביאו תוך זמן קצר לתוכנית שאושרה עתה על־ידי הממשלה.

ברור היה כי כל עוד תהיה חברת־ הנפט הלאומית בניהולו של קיש, האיש הישר בשטח לא ניתן לבצע שחיתויות המשימה הראשונה היתה, אם כן, להוציא את קיש מן התמונה, להכניס לקידוח גוף זה, כדי שדרכו יתן יהיה לעשות מעשים כאלה שעשה מוטי פרידמן בהסוואה של חברת מידבר האמריקאית. לשם כך הוחלט, כי דווקא החברה האמריקאית הר קטנה, היא הדרושה להשלמת הקידוח, והעמית את הדבר לפני קיש כעובדה מוגמרת. לאמריקאים נאמר כי יקבלו חלק בשלל אם יתחלקו בו אם מי שייאמר להם לחלקו. האמריקאים הסכימו ברצון. כאשר בוחנים את העיסקה, ברור גם מדוע הסכימו.

כדי שאפשר

לתרץ

קידוח הושקעו 2.4 מיליון דולר, והנפט שזורם ממנו יהיה בכמותי של שמיארו הבנילאר־ מי כיום הוא מאות אלפי דולר ליום. ה־ חברה האמריקאית תשלם את מחצית הוצאות הקידוח, היינו 1.2 מיליון דולר. התכנסות תתחלקנה כ־: 60 אחוזים יילכו להחזרת הוצאות־הקידוח ופיתוח השדה.

את העיסקה הזו העביר לפישר מיכאל צור, יו"ר הנהלת בתי־הדיקוק לאחר־מכן, ומנכ"ל מישרד־המיסוח־העשייה. צור כפה על מדינת־ישראל את הקמת תישלובת ערד לחברה האמריקאית אלייה, וברנט קיבל דמי־תיווך של שמונים, בגלל הניהול הכושל של אלייה הפסידה תישלובת ערד 120 מיליון לירות, בשל חבלה מכוונת של אלייה־ברנט שרצו למנוע מישראל הקמת מיפעל עצמאי להומצה זרחתית.

לפני שלוש שנים החלה חברה אמ־ ריקאית בשם בלקו פטרו־ליאום בחיפוש נפט במדף היבשת של ישראל בי־התי־ כון, בהשקעה של למעלה מ־10 מיליון דולר. החברה אורגנה על־ידי חברת סוננו הישראלית, שלימים נקנתה על־ידי בלקו. משקיע שקט של בלקו בוויכוח היה מאכס פישר, שטען כי השקיע בעיסקה כשלושה מיליון דולר. החיפוש לא העלו דבר, הנפט לא התגלה, ופישר הצטרף אל מייק פלדמן, יועצו של הנשיא קנדי ורעיו, שאיברו את כספם בסיני.

מאכס פישר מיליונים ליועץ

ברני קורנפלד מיומן הפסדים

אלא שלא איש כפישר יאמר נושא. הוא ידע היטב, כי סגולת הקירבה ל־ נשיאות הופכת הפסדים לרווחים. דוגמה טובה לכך היה לקבל מיינר של הנושא ג'ונסון, הלא הוא אייב פייןברג. כאשר יום פיינברג, יחד עם קבוצת משקיעים, את הקמת מלון הילטון בירושלים, הגיש לחברה לפיתוח מיפעל־י־י רות התחייבות של ראש־הממשלה דאז, לוי אשכול, לתת להם הלוואה נוספת של 10 אחוזים מעל למגיע להם. הסכום הנוסף היה חמישה מיליון לירות, בריבית של שישה אחוזים וּללא הצמדה. אשכול הצי